

Zprávy z České

Príloha

Nejen o kuřimském hokeji

s Alešem Krkoškou

Většina z nás zaznamenala, že v Kuřimi vyrostla nová hokejová hala, ale možná si mnozí podobně jako já říkáte: co to tam ti Kuřimáci vlastně zamýšlejí? Je to pro lidi, nebo si chtějí vybudovat profesionální hokejový tým a stát se slavnými? Má pro laika vůbec cenu se o to zajímat, není to stadion pro hrstku vyvolených? A protože předseda nového hokejového klubu *HC Mystery Kuřim* Aleš Krkoška už několik let bydlí v České, máme jedinečnou možnost se ho zeptat:

Aleši, tak jak to teda je, co to v Kuřimi vlastně vzniká? Našel se bohatý sponzor a máš za úkol vystavět tým, se kterým prorazíš do nejvyšší soutěže (jako se kdysi rozjel fotbal v Drnovicích)? Máme se těšit na dilema, komu fandit, jestli Mystery Kuřim nebo Kometě Brno?

Já začnu od našeho názvu, protože ten náš záměr docela dobře vystihuje. Při jeho vymýšlení jsme si vzali inspiraci z jednoho staršího amerického filmu, možná jste ho viděli, šel i v naší televizi. Jmenuje se *Mystery, Aljaška*. Mystery je název malého městečka, klasického zapadákovy kdesi daleko na Aljašce. Skoro pořád je tam zima,

Rok 1944 a kuřimští hokejisté na rybníku

nálnímu týmu NHL, New York Rangers. Napřed se to jeví jako naprosté bláznovství, mají obavy, že se na jejich úkor bude bavit celý národ. Ale pak se semknou a výzvu přijmou. A nakonec mají co dělat právě sebevědomí hráči z NHL, aby netrhli ostudu v přímém přenosu. V té díře, do které přiletí soukromým vrtulníkem, je čeká více než rovnocenný soupeř; amatéři vyrostlí na rybníku s nimi sehraji naprosto vyrovnaný zápas. Mystery sice nakonec o gól prohrají, i tak je to ale celé jejich výhra. Profesionály z NHL svým přístupem i výkonem absolutně ohromí.

K hokeji toho totiž zas tak moc nepotřebujete – nejdůležitější je dostupná ledová plocha, a pak rozhoduje to, co máte v srdci, odhodlání a nadšení. V Kuřimi to tak dříve fungovalo, navazujeme na nadšení našich předchůdců, mnozí si ještě pamatují, jak se v šedesátých letech hrávalo na zamrzlém rybníku. Kuřimáci slavili úspěchy, vyhráli dokonce i Přebor Brna. Dnes jsou bohužel zimy takové, že bychom takto venku mohli bruslit sotva pár dní v roce. Naším cílem je, aby zájemci o hokej měli prostor,

lišky dávají dobrou noc, ale místní mají jednu vášeň, která je dovede pořádně rozpálit. Vždy v sobotu se tu koná hokejový zápas, který prožívají naprosto všichni. Není snad rodiny, kde by neměli nějakého hokejistu, ledu je všude kolem ažaž. Pak se jednou přihodí, že v rámci televizní show dostanou tito amatéři z Mystery šanci postavit se profesio-

Dalším místem, kde se v Kuřimi hrával hokej, bylo kluziště u sokolovny.

Šedesátá léta a Josef Helán, Miroslav Jaskulka a Oldřich Kalina

kde se můžou realizovat, aby k tomu měli slušné podmínky, zázemí. To náš zimní stadion bohatě poskytuje. Jestli se nám podaří vychovat kvalitní hráče, potěší nás to, ale nejdůležitější pro nás je, abychom otevřeli lidem cestu k hokeji.

O takových podmínkách si asi mohli vaši předchůdci nechat zdát, že?

Pamětníci těch šedesátých let v Kuřimi stále žijí (pan Štásta, Jaskulka a další), s některými jsem měl možnost se setkat a dobře jsme si popovídali. Chceme, aby na stadionu zůstala na tyto lidi památka, i když už dávno nehrají. Ale jejich sportovního ducha potřebujeme i dnes, bez toho by žádná dokonalá hala nebyla nic platná. Škoda, že se třeba nedochoval žádný kuřimský hokejový dres, ale tehdy se hrávalo v takových pleťených svetrech a ty každý dotrhal. Z výbavy zůstalo snad jen několik párů bruslí, které v budoucnu na stadionu vystavíme.

Jak to tedy s tím vaším klubem je, chcete dát prostor především nadšeným mladým mužům, jako na té Aljašce?

Dneska když chcete v hokeji uspět, musíte začít od poměrně útlého věku. Samozřejmě si na stadionu můžou zahrát i dospělí chlapi, kteří s hokejem začínají nebo už ho nějak hrát umí, máme tam takové skupiny a určitě se jim mohou přihlásit i další zájemci. Naším hlavním cílem ale je zaměřit se na mládež, učit malé děti hokeji od samotných začátků. Snažíme se dát dětem šanci, aby si mohly k hokeji přičichnout (to už dnes není vůbec samozřejmé) a pokračovat v něm pod kvalitním vedením, ať už v Kuřimi nebo třeba později v Českém národním týmu. Jde o to, aby je to především bavilo, když pak z toho vypadne nějaký Jarda Jágr nebo Martin Erat, bude to pro nás bonus. Chceme, aby náš klub byl na vysoké úrovni, ale zároveň si ponechal takovou lidskou tvář, rodinnou atmosféru. U hokejových klubů bývají totiž dost často právě mládežnické týmy bité.

To se divím, čekala bych, že se ve vlastním zájmu budou snažit vychovávat vlastní hráče...

Dnes se vše hrne na výkonnost, umístění A-týmu v tabulce. Z tohoto pohledu je pohodlnější a jistější nakoupit už hotové hráče, než je pracně vychovávat. My chceme jít přesně opačným směrem a doufáme, že se nám podaří přivést na svět něco, co tady široko daleko není. Nejde nám o to postavit za těžké peníze dospělý A tým, dohrabat se s ním úspěchů v lize a dál do něho jen lít peníze.

Může se to podařit? Pokud vám nejde o to postavit nějaký slavný hokejový tým, kterému se pohnou sponzoři, jak to chcete financovat, máte pro práci s mládeží podporu města, hokejového svazu?

Pokud jde o podporu Českého svazu ledního hokeje, je to zatím docela problém. Stále se proklamuje, jak se svaz mládeži věnuje, ale jsou to jen krásná slova. Můžu vám říct, že od října, kdy jsme začali, jsme nedostali ani korunu. Jen příslib: když se prý dva roky udržíme, pak něco dostaneme. Je pochopitelné, že je svaz limitován výší dotací od MŠMT, ale pro vznik nových klubů nemá ani nastavenou žádnou finanční podporu. Bylo to pro mě velkým zklamáním, doufám, že se situace časem změní. V létě proběhne volba nového předsedy a jak se říká, nové koště dobře mete. Snad budoucí lodivod nastaví lepší směr.

Nedávno také vznikla při MŠMT Národní sportovní agentura pod vedením Milana Hniličky, ta teď bude mít na starosti dotace do sportu, tak doufáme, že se blýská na lepší časy.

Podpora města Kuřimi byla zatím také jen kosmetická, i když nám pan starosta fandí. I tady doufám, že radní časem docení, jak velká příležitost se tu dětem otevírá. Mým cílem je, aby to bylo dostupné opravdu každému. Hledáme partnery, kteří jsou ochotní se za nás postavit a pomoci nám. Naštěstí pro některé moderní firmy se toto stává samozřejmostí, ať už jde o podporu sportu, dětem nebo hendikepovaným. Cítí společenskou zodpovědnost za to, jak to tady vypadá. Mají šanci pomoci a dělají to. Tak se nám přihlásila firma *Tyco Electronics*, která nám pro první sezónu poskytla významnou finanční podporu a stala se jakýmsi generálním partnerem, a přidávají se i další kuřimské firmy, několik dalších smluv už je na spadnutí. Hokej je populární a je to pro ně i vítaná prezentace.

Koho vůbec napadlo zimní stadion v Kuřimi postavit?

Otcem myšlenky a investorem celé stavby byl Zdeněk Přichystal – nadšenec do hokeje a amatérský hráč z Kuřimi, kterému taky přestal stačit led na pár dní v roce. Jak tak jednou stříkali s kamarádem děckám plácek na poli, dostali nápad udělat tu pořádnou ledovou plochu, vedle které by stála jako zázemí nějaká buňka. Ale myšlenka se začala rozvíjet, pak přišli s nápadem, že by to chtělo tu plochu zastřešit, a nakonec tu

stojí moderní zimní stadion, za který by se nemuseli stydět v mnohem větších městech. Máme štěstí, že Zdeněk je Kuřimák tělem i duší a že neměl strach pustit se do tak odvážného projektu. Stálo ho to mnoho starostí a nervů.

Jak to trvalo dlouho, od nápadu k hotové hale?

Dva roky projektování a rok stavby. V roce 2019 jsme kolaudovali, největší potíže jsme měli s bezpečnostními protipožárními opatřeními. Takové zabezpečení, jako máme my, nemají na žádném jiném zimním stadionu v republice (tišnovským hasičům se hned tak něčím nezavděčíte). Ale nadšení návštěvníků a jejich spokojený úsměv za tu námahu stojí a Zdeňkovi všechny ty starosti bohatě vynahradí.

Ty jsi v HC Mystery zaměstnaný na plný úvazek?

Ne, já jsem předseda klubu, dělám to zadarmo. Jen z vlastního přesvědčení a citu, sám do toho investuji. Naštěstí jsou tu lidi stejně tak nadšení, jedním z nich je Ivo Hutira z Popůvek u Brna. To je další amatérský hokejista a zároveň majitel firmy Hutira, ve které pracuji. Bez něho by to nešlo, to on mi vytvořil podmínky, abych se mohl věnovat časově náročné práci ve firmě i v klubu. Jsem mu za takové možnosti opravdu vděčný, podporuje mě a umožňuje, abych mohl realizovat všechny svoje představy o fungování moderního mládežnického klubu.

Dalším fandou je náš dlouholetý kamarád Milan Nový, hokejová legenda, s ním často komunikujeme. Občas zavítá i na náš zimní stadion a je úžasné, když můžeme naslouchat, jak začínal on nebo jak kdysi po jeho boku vyrůstal Jarda Jágr. Občas nám radí, co zařadit do našich tréninkových jednotek, aby se naši kluci stali takovými střelci jako oni dva.

Zvete legendy i na akce pro veřejnost?

Milan Nový už tu několikrát byl, chystá se sem Milan Chalupa a Olda Válek, na slavnostním otevření haly sehrály Kuřimské hokejové legendy (mimo jiné i pan Jaskulka a Štásta) zápas s českým národňákem – veterány. Přijel David Moravec, Zdeňk Blatný, Pavel Brendl, Bedřich Ščerban, Peter Pucher, Roman Kaňkovský... je jich hodně, co v hokeji něco dokázali a byli tu, a v blízké budoucnosti se můžeme těšit na další.

A ve firmě Hutira děláš tedy co, jaké je vlastně tvoje povolání?

Já jsem obchodní manažer. Kromě toho mám dvě vlastní maličké firmy, jednu z nich je tréninkové centrum, které na jaře začne fungovat v útrobách zimního stadionu. Trénování dětí mě baví a mým největším zadostiučiněním je, že to baví i je a naplňuje

Milan Nový, česká hokejová legenda a velký fanda kuřimského hokeje

jejich rodiče. Zatím je to pro mě koníček, ale samozřejmě se to asi bude muset časem nějak řešit. Objem v práci v klubu narůstá, těžko to půjde takto zvládat pořád. Mým prvotním zájmem ale je, aby se to teď dobře rozběhlo a v klubu se nastavil jakýsi řád.

Jak ses vůbec k trénování v Kuřimi dostal?

Trénoval jsem už dříve v Kometě, odkud jsem do Kuřimi přešel.

A za Kometu jsi taky hrál? Popiš nám trochu svoji cestu k hokeji.

Ta začala v mých 6 letech. Byl jsem to dítě, které neví, jaký sport dělat, tak mě tatínek – protože je ředitel Ondráše – chtěl dát nejprve do Jánošíčku, do jejich folklorního soboru. Bavilo mě to, bylo to hezké – ale jsem asi taková povaha, která potřebuje akčnější vyžití. Šli jsme se ještě podívat na fotbal, to mě taky úplně nenadchlo, až jsme navštívili zimní stadion na Úvoze, a bylo rozhodnuto. Hokej byl pro mě láska na první pohled i na celý život.

Tak jsem už jako dítě začal hrát za Kometu. Pan Duchoslav s Radkem Daňkem, bývalí trenéři Komety, mě oblékli do brankářské výstroje, postavili do brány a řekli, že tam už zůstanu. Zůstal jsem tam a stalo se to pro mě „drogou“. Od samého začátku jsem měl štěstí na dobré trenéry, kteří měli něco za sebou, vychovali několik hvězd. Radek Daněk získal s Kometou titul, trénoval Adama Svobodu, Marka Čiliaka, Dubu ze Sparty. Později mě trénoval Jara Odehnal, který dnes trénuje gólmány v Kometě a má s nimi titul.

*Radomír Daněk,
hokejový brankář
a někdejší Alešův trenér*

Když jsem chodil do 4. třídy, vyhlídnul si mě pan Nechvátal – agent, který se mě ujal. Dlouho jsem pak hrával za Liberec, už ve 13 letech jsem kvůli hokeji opustil domov. V dorosteneckém věku jsem hrál opět za Kometu, pak chvilku juniorskou KHL v Rusku (tzv. MHL), ale musel jsem skončit. Bohužel, zdraví mi nesloužilo natolik, abych mohl nadále hokej vrcholově hrát. Dnes jsem už po sedmi operacích kolen, takže jsem opravdu rád, že mohu jít na led aspoň s našim klubem.

Ta kolena sis zrasoval při hokeji?

Pravděpodobně je to dědičná vada, ale já jsem k tomu trochu přidal. Nenosiť jsem chrániče na kolena (oblékají se pod betony) a přitom jsem byl brankář, trénoval jsem mnohem víc než všichni ostatní. Dával jsem hokeji maximum, vždycky jsem ho miloval a dodnes je mojí srdeční záležitostí. Když všichni měli Vánoce, já jsem hned první

svátek vánoční stál na ledě a trénoval, na Silvestra jsem měli volno a na Nový rok už zase na ledě, taková byla tehdy doba.

To jste museli, nebo tak sami od sebe?

Já naprosto dobrovolně, má touha byla opravdu obrovská. Díky sportu jsem ani nikdy nepřišel k alkoholu, jsem celoživotní abstinents. Pro mě byl sport vším, a nebylo pro mě problémem mu všechno podřídít.

Tak to musel být dost velký zásah, když jsi musel přestat, že?

Bylo to pro mě opravdu hodně krušné období, zbořil se mi svět jak hrad postavený z karet. Hokeji jsem obětoval vše a skoro ze dne na den jsem měl skončit. Když už jsem měl za sebou několik operací, oslovil mě Radek Daněk, jestli bych nechtěl trénovat mládežnické brankáře v Kometě – tak jsem na to kývl. Dělal jsem to 4 roky, ale v Kometě mi začínaly některé věci dost vadit a začal jsem uvažovat, že s tím přestanu a budu se taky konečně věnovat svému soukromému životu, který do té doby skoro neexistoval.

No a ještě než jsem stihl odejít, spadla mi do toho ta nabídka z Kuřimi. Mám to pořád v živé paměti, jak mi před třemi lety Ondra Tomek (sportovní redaktor a také Kuřimák) nadšeně hlásil: „V Kuřimi se staví nový zimák! Budeš tam dělat šéftrenéra!“ a já se jen smál: „Ondro, prosím tě, já jsem v Kometě, co bych tam dělal?“ Ale nakonec se to pro mě ukázalo jako dar z nebe, sen, o kterém jsem nikdy nemyslel, že se může zrealizovat. Trénovat a vést celý klub v Kuřimi je pro mě radostí, zase mě to nakoplo.

Co vlastně malé hokejisty na takovém tréninku čeká, jak ty hodiny probíhají?

Děcka rozhodně nemůžou trénovat způsobem dril. Snažíme se, aby byly maximálně zapojené, nácvik probíhá zábavnou formou, tzv. škola hrou. Sbírají třeba plyšáky a ani si neuvědomují, že se učí udržovat stabilitu. Trénink zahajujeme vždy společně hrou (na rybičky a rybáře apod.), pak se rozdělíme do tří skupin na bezhokejkáře (ti musí nejprve zvládnout základy bruslení), hokejkáře (ti už k bruslení přidávají práci s hokejkou) a nejstarší (tam začínáme používat klasický nácvik, který by mladší nezvládli). Na závěr se opět spojíme na společnou hru, třeba na veverka (přenášení oříšků), nebo dětem připravíme pomocí kuželů a dalších pomůcek „překážkovou dráhu“, tzv. crashed ice...

Na videu vypadají úžasně, jdou do toho s takovou vervou! Mají i chvilku volna, kdy se můžou vyřádit podle svého?

Jasně, často zařazujeme volnou pětiminutovku. Jdou do toho vždy po hlavě a my obdivujeme, jak jsou gumoví a mrštní. Děcka tím žijí, když jezdí rolba před tréninkem, už řvou, že chtějí na led. Když se pak za odměnu může některý klučina na rol-

bě svězt, je to pro ně zážitek. (Mimochodem, na obecní ples jsme taky dali do tombo-ly jako cenu jízdu na rolbě a dres našeho klubu.)

Je tam i nějaký výrazný talent?

Talentované děti tam rozhodně jsou, ale u hokeje (i ostatních sportů) je to v tomto věku trochu ošemetné, výkonnost se dost mění, někdo ze začátku nevypadá příliš nadějně a pak se nečekaně zlepši, jindy je to úplně naopak. Něco vidíš hned, ale je to i dost nevyzpytatelné. Proto rozhodně nehodláme „odstrkovat“ někoho, komu to hned nejde, je to úplně normální, nikdo nemusí mít strach. Nejdůležitější pro nás pořád bude, aby to ty děcka bavilo a zdokonalovaly se.

A nehrozí, že se u vás talent „zahrabe“, že je to tu moc „provinční“?

Naopak, troufám si říct, že i výrazně talentovaným dětem poskytneme ty nejlepší podmínky k jejich rozvoji. Naši trenéři jsou opravdu kvalitní, sami hokej hráli, dove- dou jim poradit, pokud by se časem chtěly dát na profesionální dráhu. Pokud má někdo talent a odhodlání, nemusí mít obavy, že příprava v Kuřimi bude na „vesnické“ úrovni.

To, že trenéři s děc- kama žijí, že se snaží- me udržovat přátelskou atmosféru, rozhodně neznamená, že je to jen taková „vesnická zába- va“. Je to bonus navíc, a děláme to hlavně pro- to, aby se hráči moh- li rozvíjet všestranně a hokej pro ně nebyl pouze dril a povinnost, ale chodili na led s ra- dostí. Proto také při-

pravujeme různé akce, měli jsme Halloween, veřejné bruslení s Mystery, chystáme maškarní, jako inspiraci zveme známé sportovce, je tu možnost popovídat si s nimi a požádat o autogram...

Je o hokej v Kuřimi zájem? Kolik vás v klubu je?

V současnosti máme 34 dětí, ale narůstá to, zájem je tu velký. Cesta je ale pomě- rně trnitá, v Kuřimi byli zaměřeni na jiný sport, najednou se tu objeví něco nového, ne všichni nám byli naklonění. Ale ohlasy mezi rodiči jsou dobré. Máme tu třeba rodi-

nu, kde chodí hned tři děti, sestra a dva bratři. Jeden začne a najednou jsou tam všichni, chytí je to.

Dětem se totiž maximálně věnujeme, jsou stále v pohybu, nikdo nepostává a nehledí na druhého, který je zrovna na řadě. Máme k dispozici 4 hokejové trenéry plus krasobruslaře, kteří pomohou mladým hokejistům zvládnout základy bruslení, mezi nimi i Eliška Březinová, tu možná budou čtenáři znát. Pan Březina s dcerou Eliškou na stadionu vedou i vlastní oddíly krasobruslení, tam se také děti z okolí můžou přihlásit. Občas přijede i syn Michal, který teď trénuje v Americe.

Jde nám o to, abychom i s ostatními sportovci v Kuřimi navázali přátelství, a ne aby nás vnímali jako konkurenty. Aby byl všestranný sport do-

stupný všem, vždyť dnes je to potřeba jako sůl. Ať si děcka vyzkouší, co je bude bavit, a u toho ať zakotví. Čím širší možnosti, tím líp. Ve městě nadšených sportovců se snáze zaplní všechny kluby. Sami chodíme s dětmi do bazénu, vždy jednou za čtrnáct dní, stejně tak do tělocvičny. Dvakrát týdně jsme na ledě a jednou mimo něj (s věkem bude tréninků ještě přibývat). Snažíme se, aby měly všestrannou přípravu, aby se v jejich životech jednotlivé sporty prolínaly. Možná to v budoucnu využijí v profesionálním hokeji, možná v jiném sportu a nebo taky „jen“ v běžném životě.

Hrajete už nějakou soutěž?

Jsmo pod Českým svazem ledního hokeje, takže pod ním budeme hrát mládežnická utkání. Protože jsme se ale v průběhu roku 2019 teprve rozjížděli, zatím jsme se do žádné soutěže nepřihlásili, začneme od září.

Co vše musí dítě umět, co mít a jaké podmínky musí splňovat, abyste ho přijali?

Teď aktuálně bereme ročníky 2012 – 2015, tedy děti pět až osmileté, to je asi hlavní omezení. Od září budeme nabírat už i ročníky 2016. Na víc zatím bohužel nemáme kapacity.

Když k nám děti přijdou, nemusí umět vůbec nic, vlastně je to ideální, nemají žádné špatné návyky. Pokud ano, rychle se je v tomto věku přeučí. Od nás dostanou hel-

Aleš Krkoška, spokojený předseda klubu HC Mystery Kuřim

mu a brusle, zbytek si musí pořídit každý sám (samozřejmě s tím poradíme). Výstroj přijde asi na 2 – 3 tisíce Kč, ale pro začátek stačí už hraná. Děcka rychle rostou, většinou ji pak snadno prodáte a koupíte další.

Ideální je, když se napřed přijdete podívat a trénink si u nás rovnou vyzkoušíte (zcela zdarma). Probíhá vždy v úterý od 17.15 do 18.15 hod. a ve čtvrtek od 16.15 do 17.15 hod. Zve-me vás kdykoli během roku, není třeba čekat na žádný speciální nábor. Stačí si vzít s sebou helmu (nejlépe lyžařskou), brusle (pokud máte, jinak jsou brusle i k zapůjčení), teplé oblečení, rukavice a vyrazit.

Týká se tvoje pozvání jen děti z Kuřimi?

Zajímají nás samozřejmě i děti z okolí. Proč by měly složitě jezdit do Brna, když v Kuřimi stojí skvělá moderní hala, u které se dá dobře zaparkovat, tréninky jsou v časech dostupných pro rodiče a na profesionální mládežnické úrovni, k dispozici je tu výborné zázemí. Srdečně zve-me i rodiče a děti z České, Lelekovic, Vranova, zkrátka z celého širokého okolí Kuřimi. Budeme se na vás těšit!

Snažíte se v okolí nějak proniknout do povědomí?

Projekt, od kterého si hodně slibujeme, se chystáme spustit od září. Chceme školám nabídnout kurzy bruslení, při kterých se postaráme o odborné vedení a zajistíme autobusy pro přepravu k nám. Led už školám pronajímáme dnes, ale paní učitelky jsou často dost bezradné, neví, jak hodiny vést a děti se toho moc nenaučí. Náš projekt počítá se 40 hodinami na ledě pod vedením zkušených trenérů, a to už jim dá slušný základ, to už se budou umět postavit na brusle velice solidně a tatínkové budou zárat.

Samozřejmě si slibujeme, že tak zároveň rozšíříme naši klubovou základnu, získáme další zájemce. Ale především je to velká šance pro samotné děti. Ve třiceti už se to těžko dohání, člověk se stydí poprvé postavit na brusle. Základy, které získají, můžou kdykoli využít, to se nezapomene.

Rodiče by museli dětem pořídit brusle a nějakou helmu. Doufáme, že projekt podpoří i školy a obce, aby samotné kurzovné bylo přijatelné a příliš je nezatěžovalo. Pro ty, co brusle nebo helmu nemají, se chystáme rozšířit jejich nabídku k zapůjčení.

Jak jsou na tom starší sportovci, nabízejí se na zimním stadionu nějaké možnosti i jim?

Dnes je hokejová hala (kromě dopoledních hodin ve všedních dnech) plně vytížená, ale jistě je možné přihlásit se ke skupinám, které tu už fungují. Valkýry (WHC Valkyries) hrají hokejovou ligu žen, to je opravdu mazec, jistě by uvítaly i další nadšené zájemkyně. Pak jsou tu Kavaliři (HC Cavaliers), to je univerzitní hokej (hrají za VUT) podporovaný ČSLH, potom hobby liga – různé skupiny dospělých amatérských hokejistů, kteří hrají kuřimskou hokejovou ligu, jistě také uvítají posily. Pak je tu Modern hockey, kde vás naučí hrát od úplných začátků a poté dostanete možnost nastupovat proti výkonnostně vyrovnaným soupeřům v jejich super lize. Pokud má někdo zájem, určitě nějakou možnost na stadionu v Kuřimi najde. Pravidelně o víkendu a prázdninách také pořádáme bruslení pro veřejnost, ale kvůli vytíženosti je to vždy jen na pár hodin. Časy a termíny veřejného bruslení najdete na stránkách www.zimnistadionkurim.cz.

A na závěr ještě tvůj názor na aktuálně velmi diskutovanou otázku: proč se českému hokeji v současné době až tak nedaří?

Myslím si, že do jisté míry to je v době jako takové, v celkovém přístupu. Rodiče se snaží dát svým dětem vše, často ale až moc pod nos, nenechají je, ať si to „vybojují“ sami. Současně je ale neustále usměrňují, někdy se dokonce nerozpakují vstupovat do práce i trenérům. Mají potřebu vnucovat dětem vlastní představu, jak mají co dělat.

Chybí nám individuální dovednosti u hráčů, protože jim nevytvoříme dostatečně kvalitní prostředí pro jejich rozvoj. Nenecháme to na nich, ať se oni sami projeví a jsou kreativní. Po svém, i s chybami, které k tomu patří. Pokud udělají chybu poprvé, podruhé, potřetí, sami si postupně najdou řešení, příště to zvládnou dokonaleji. Když ale

na ně pořád někdo jen řve: hlavně neudělej chybu!, tak jsou akorát ve stresu, bojí se hrát a nikdy se nerozvine jejich potenciál. To je za mě celý problém.

Moc se mi ta vaše koncepce líbí, přeji vám, abyste získali dostatek spolehlivých partnerů, ať můžete bez zbytečných nervů nadále fungovat. Třeba v Kuřimi vyrostete opravdu něco unikátního.

Nové partnery rádi uvítáme. Snažím se, aby všichni naši podporovatelé měli pocit, že investovali dobře, že jim to samotným přináší radost a dobré PR. Ať už jde o malou firmu a drobnější částky, nebo o velkou, která si může dovolit darovat víc. Jsme vděční za každou podporu, někdo třeba poskytne zdarma své služby, pomůže nám s propagací, i to se cení. My zase můžeme partnerům nabídnout prostor pro reklamu (na zimním stadionu k tomu máme řadu vhodných ploch), zviditelnění jejich jména na našich akcích, uspořádání zápasů, tréninků, zveme je na akce pro veřejnost, kde mají vždy nějaký bonus navíc, třeba setkání se známými osobnostmi, zázemí s občerstvením... Vždy to záleží na domluvě. Pro mě nikdy partner nebude tím, kdo vysolí peníze a tím to hasne. Vážíme si jich a chceme, aby hokej přinášel radost i jim.

Díky za rozhovor; ať se daří!

Já také děkuji a se všemi se těším na setkání na zimním stadionu! Dotazy rád zodpovím na emailu: aleskrkoska@hcmystery.cz. Společně za Mystery!

Historické fotografie převzaty z memoria.mkkurim.cz

